

siden denne Lov blev udstedt, nemlig Grundlovens Givelse. Efterat Grundloven er givet, kan der ikke være Tale om at meddele Indfødsret uden i Overensstemmelse med Grundlovens § 54. De Betingelser, der indeholdes i Loven af 1776, gjentages paa ingen Maade i Grundloven. Rigsdagen har altsaa fuldstændig Ret til, uanset hvad der staar i den ældre Lov, at meddele Ublændinge Indfødsret ved Lov. Naar man skulde udsætte at give Indfødsret, indtil Forholdet mellem de forskjellige Statsdele var ordnet, saa vilde det have til Folge, at et meget stort Antal Statsborgere derved vilde blive berøvede de vigtigste Rettigheder, jeg vil her kun nævne een Ret, nemlig Retten til at deeltage i Valgene. Hvad det Spørgsmaal angaaer, om det er ønskeligt eller ikke, at der gives en fælles Indfødsret for de forskjellige Dele af Monarchiet, da skal jeg ikke fortiden indlade mig derpaa, da dette Spørgsmaal vist ikke i dette Øieblik kan løses.

Orsted: Det er vel ikke tilladt at gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: En kort Bemærkning er det altid den høitærede Landstingsmand tilladt at gjøre; men i ethvert Tilfælde vil der vist ikke fra Thingets Side gives Noget imod, at det ærede Medlem atter tager Ordet.

Orsted: Jeg vil da gjentage, at Spørgsmaalet ikke er, om man kan meddele Indfødsret efter Grundloven, men om man kan meddele den under andre Betingelser, end der forhen er fastsat. Der er aldeles ikke sagt andet i Grundloven end at den Ret Indfødsret, istedetfor før igjennem kongelig Bevilling, nu skal meddeles ved Lov. Hvad det angaaer, at naar man ikke vilde meddele Indfødsret, vilde Mange udelukkes fra de i Grundloven hjemlede statsborgerlige Rettigheder, troer jeg, at den store Misliighed, der opstaar ved, at disse 2 forskjellige Grene af Indfødsretten ikke kunne stilles fra hinanden, maa kunne gives ved Lov; thi en Forandring med Hensyn til de Betingelser, hvorunder Indfødsretten kan meddeles, kan gives ved Lov, naar den indskrænkes til det, der ligger indenfor den danske Grundlovs Omraade. Jeg skal endnu gjentage, hvad jeg forrige Gang, da en lignende Sag var for, bemærkede, at efter det fra Regjeringens Side

forelagte Forslag skulde den Indfødsret, der be-
høvedes til at udøve Valgretten og til Valgbar-
hed, kunne erhverves ved 10 Aars Ophold, og
skulde altsaa derefter være forskjellig fra den
Indfødsret, der er hjemlet i Loven af 1776.

Formanden: Jeg veed ikke, om den
ærede 6te Landstingsmand for 9de Valgkreds
(Bjerring) ønsker Ordet; i saa Fald maa det
naturligviis gives ham, efter hvad der er
passeret.

Bjerring: Naar den høitærede Lands-
tingsmand har meent, at man ved Lov kunde
skaffe saadanne Mænd Valgret, troer jeg rig-
tignok, at det ikke gaaer an; thi efter § 35
i Grundloven fordres det, at de skulde have
Indfødsret.

Indenrigsministeren: Jeg vil kun
bemærke, at jeg fuldkommen har havt de
samme Betænkeligheder, som den ærede Taler
(Orsted) har anført mod at meddele Indføds-
ret her i Kongeriget, saalange som Forholdet
til de øvrige Landsdele ikke er ordnet; men
da Rigsdagen tidligere har meddeelt Indføds-
ret til flere Personer netop under samme
Forhold som de Mænd, der ere foreslaaede i
det forelagte Lovudkast, har jeg ikke taget i
Betænkning at følge samme Fremgangsmaade,
som man hidtil har fulgt. Jeg veed ikke, om
jeg misforstod den ærede Taler, om han
meente, at den Indfødsret, som her gives
af den danske Rigsdag i Forening med Kon-
gen, skulde have den Virkning, at de, der fik
denne Indfødsret, skulde være berettigede til
at ansættes i Embeder i Hertugdømmerne;
det troer jeg ikke. Jeg er ikke gaaet ud fra
denne Forudsætning, jeg har ikke troet, at de
derved fik en Indfødsret, som de kunde gjøre
gældende i Hertugdømmerne. Naar den ærede
Taler har bemærket, at der skulde udfordres
et Ophold her i Landet af 10 Aar til at er-
hverve Valgret, saa er jeg ikke gaaet ud der-
fra; skjøndt jeg rigtignok bemærkede, ved at
forelægge Lovudkastet, at eet af de Momenter,
jeg havde taget i Betragtning, var, at de
Personer, jeg foreslog, ikke havde opholdt sig
altfor kort Tid her i Landet, og jeg nævnte
da maafee som et Tidrum, jeg navnlig
havde taget Hensyn til, 10 Aar.

H. P. Hansen: Jeg vil blot tillade